

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Mgr. Ing. Petrem Šuránkem ve věci

žalobce: I. N., narozen dne X
bytem X

proti
žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí
sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 8. 2018, č. j. MPSV-2018/166251-912,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 8. 2018, č. j. MPSV-2018/166251-912, a rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v P. ze dne 27. 6. 2018, č. j. 180856/18/KL, se zrušují a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu nákladů řízení ve výši 99 Kč.

Odůvodnění:

1. Žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) podanou k poštovní přepravě dne 9. 10. 2018 se žalobce domáhá zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“) a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v P. (dále jen „úřad práce“) ze dne 27. 6. 2018, č. j. 180856/18/KL (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byla zamítnuta žádost žalobce o poskytnutí dávky podle zákona č. 329/2011 Sb., o

poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 301/2017 Sb. (dále jen „zákon č. 329/2011 Sb.“), konkrétně příspěvku na zvláštní pomůcku „Speciální programové vybavení pro z. p. – Upgrade hlasového výstupu J.“.

2. Žalobce v žalobě uvedl, že žádal o příspěvek na upgrade odečítače J.18 S. (dále jen „upgrade J. 18“), jehož pořizovací cena činí 20 000 Kč. Žalovaný žádosti žalobce nevyhověl z důvodu, že upgrade J. 18 není položkou uvedenou v seznamu přílohy vyhlášky č. 388/2011 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „prováděcí vyhláška“) a ani srovnatelnou pomůckou ve smyslu § 9 odst. 14 zákona č. 329/2011 Sb. Dle názoru žalobce je zcela nesporné, že odečítač obrazovky J. je speciálním softwarem, který z běžného PC činí zvláštní pomůcku, již může užívat zcela n. osoba, protože zprostředkovává informace, které b. v. osoba vnímá z., za pomoci hlasového výstupu tak, aby byly dostupné n. osobě a aby mohla PC ovládat a pracovat s ním podobně jako běžní uživatelé.
3. Žalobce dále uvedl, že vlastní licenci na odečítač obrazovky J., ovšem ve verzi J. 14, která již pracuje velmi omezeně i v operačním systému Windows 7, natož v nyní běžně používaném operačním systému Windows 10, nepodporuje prohlížeč webových stránek Edge, neumožňuje čtení mnohých webových stránek či aplikací atd. Žalobce má v této situaci dvě možnosti – buď zakoupit zcela novou licenci programu J. 18 v ceně 50 000 Kč nebo zakoupit upgrade z verze J. 14 v ceně 20 000 Kč, a tím ušetřit částku 30 000 Kč. Pochopitelně žalobce hodlá zvolit variantu č. 2. Postup odpovídá jednoznačně i pravidlu uvedenému v ustanovení § 9 odst. 10 zákona č. 329/2011 Sb. Argument žalovaného, že položkou „speciálním programovým vybavením pro z. p.“ se rozumí jen nové programové vybavení, které pomůcku rozšiřuje a vylepšuje, a že se tudíž nemůže jednat o upgrade, je toliko interpretací žalovaného bez jakékoli opory v právních předpisech. Upgrade z verze J. 14 na verzi J. 18 s sebou nese zásadní zlepšení, resp. rozšíření funkčnosti pomůcky. Nová verze má výrazně zlepšeny rozpoznávací funkce, což je důležité při převodu jakýchkoli textů (ať již tištěných či digitálních dokumentů), umožňuje práci s aktuálními webovými stránkami či aplikacemi, což je důležité např. při ovládání elektronického bankovníctví, práci s jízdními řády, online nákupu jízdenek, nákupu v e-shopech atd. Z hlediska nevidomého jsou tyto možnosti mnohdy jedinými reálnými alternativami, jak lze provádět výše uvedené činnosti skutečně samostatně, bez pomoci jiné osoby.
4. Žalovaný se vyjádřil k podané žalobě tak, že v prvostupňovém rozhodnutí neshledal žádné pochybení. Požadovaná pomůcka není uvedena v seznamu zvláštních pomůcek stanovených prováděcí vyhláškou a ani není z hlediska využití srovnatelná s druhy a typy zvláštních pomůcek uvedenými v tomto seznamu. Nejedná se o pořízení nového programu, ale o jeho aktualizaci. Žalobce vlastní digitální zápisník pro z. p. s hlasovým výstupem, který lze pomocí speciálního programového vybavení dále zdokonalovat.
5. Žalobce v replice odkázal na instrukci náměstka pro řízení sekce 4 MPSV č. 10/2018 (dále jen „instrukce náměstka MPSV“) určenou úřadům práce, jejímž obsahem je postup správního orgánu při vyhodnocování nároku na příspěvek na zvláštní pomůcku určený osobám s t. z. p., která v čl. II uvádí: „*V případě potřeby, např. z důvodu lepšího využití stávajícího zařízení nebo zhoršení z. schopností, je možno zvýšit instalací nového speciálního programového vybavení využitelnost stávající pomůcky a případně ji doplnit o další přídatná*

zařízení. Tím se rozšiřuje funkční výbava, avšak při nižších dodatečných nákladech, než kdyby se pořizovala pomůcka nová. K programovému vybavení pro z. p. lze například zařadit: (...) odečítač obrazovky (screen-reader) + předplacený upgrade programu SMA.“ Žalobce je toho názoru, že lpění na toliko výkladem dovozeného požadavku na „nové“ vybavení by vedlo v daném případě k naprosto nesmyslnému navýšení ceny.

6. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že dne 26. 4. 2018 žalobce prostřednictvím příslušného tiskopisu požádal o příspěvek na zvláštní pomůcku v podobě speciálního programového vybavení pro z. p. v předpokládané ceně 20 000 Kč, které hodlá zakoupit. K žádosti žalobce doložil cenovou nabídku ze dne 5. 4. 2018 na upgrade J. 18 v ceně 20 000 Kč.
7. Z protokolu o ústním jednání ze dne 26. 4. 2018 dále vyplývá, že se mělo jednat o upgrade hlasového výstupu J. o dvě verze. Žalobce dostal v dubnu 2017 příspěvek na zvláštní pomůcku digitální zápisník pro z. p. i s hlasovým výstupem. K této pomůcce žádá o aktualizaci původního hlasového výstupu J. 17 (pozn. soudu: patrně byla míněna verze J. 14). Aby pomůcka nadále korektně pracovala a žalobce ji mohl využívat i v dalších letech, je podle něj potřeba upgrade hlasového výstupu. Žalobce pracuje jako u. v Z., kromě zaměstnání přitom používá pomůcku i pro soukromé účely.
8. Prvostupňovým rozhodnutím ze dne 27. 6. 2018 byla žádost o příspěvek na pořízení zvláštní pomůcky zamítnuta s odůvodněním, že upgrade nelze považovat za speciální programové vybavení, nejedná se totiž o pořízení nového programu, ale pouze o jeho aktualizaci. Nejedná se o pomůcku, která by byla uvedena v seznamu druhů a typů zvláštních pomůcek a není ani srovnatelná se žádnou pomůckou z tohoto seznamu.
9. V odvolání žalobce uvedl, že o příspěvek žádal z důvodu nepřiznání stejné položky, která byla součástí žádosti v roce 2017 na „digitální zápisník s hlasovým výstupem pro nevidomé“. Tam žalobci taktéž nebyl upgrade programu přiznán. V současné chvíli má žalobce pouze licenci 14, která není podporována aktuálním operačním systémem Windows 10, tudíž nemůže s počítačem zcela pracovat. Přes veškerou snahu žalobce ušetřit finance je mu neustále zamítáno pořízení výše uvedené programové položky. Pořízení upgrade je značně finančně výhodnější než pořízení nové licence.
10. Napadeným rozhodnutím ze dne 17. 8. 2018 však žalovaný odvolání žalobce zamítnul a potvrdil prvostupňové rozhodnutí. V odůvodnění se žalovaný ztotožnil se závěry prvostupňového rozhodnutí a doplnil, že zvláštní pomůcka „speciální programové vybavení pro z. p.“ je určena z. p. občanům, kteří jsou vybaveni digitálním čtecím přístrojem pro n., digitální zvětšovací lupou nebo digitálním zápisníkem pro z. p., případně jinými pomůckami, které lze pomocí speciálního programového vybavení dále zdokonalovat. Využitelnost stávající pomůcky je možno zvýšit instalací nového speciálního programového vybavení. Upgrade není uveden v seznamu druhů a typů zvláštních pomůcek a ani není srovnatelný se zvláštní pomůckou „speciální programové vybavení pro z. p.“ nebo jinou pomůckou ze seznamu. Nejedná se o pořízení nového programu, ale pouze o jeho aktualizaci. Napadené rozhodnutí bylo doručeno žalobci dne 22. 8. 2018.

11. Soud poté, co ověřil, že žaloba byla podána včas, že je věcně i místně příslušným soudem a že napadené rozhodnutí je rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s., přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.). Soud přitom v souladu s ustanovením § 75 odst. 1 s. ř. s. vycházel ze skutkového a právního stavu, který existoval v době vydání napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Soud také vyzval účastníky řízení, aby se vyjádřili, zda ve věci požadují nařídít jednání. Žalobce s rozhodnutím věci bez nařízení jednání souhlasil, žalovaný se v poskytnuté lhůtě nevyjádřil. Soud proto o žalobě rozhodoval podle § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání.
12. Podle § 2 písm. b) zákona č. 329/2011 Sb. se osobám se zdravotním postižením poskytuje dávka „*příspěvek na zvláštní pomůcku*“.
13. Podle § 9 odst. 1 zákona č. 329/2011 Sb. má nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku mimo jiné osoba, která má t. z. p. charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a její zdravotní stav nevyklučuje přiznání tohoto příspěvku s tím, že zdravotní postižení charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku a zdravotní stavy vylučující jeho přiznání jsou uvedeny v příloze k tomuto zákonu (odst. 4). V následujících odstavcích § 9 zákona jsou pak uvedeny další podmínky, které musí žadatel pro přiznání příspěvku splňovat.
14. Podle § 9 odst. 10 věty první zákona č. 329/2011 Sb. se příspěvek poskytuje na zvláštní pomůcku v základním provedení, které osobě vzhledem k jejímu zdravotnímu postižení plně vyhovuje a splňuje podmínku nejmenší ekonomické náročnosti.
15. Podle § 9 odst. 13 zákona č. 329/2011 Sb. stanoví seznam druhů a typů zvláštních pomůcek určených mimo jiné t. z. p. osobám, na jejichž pořízení se poskytuje příspěvek, prováděcí právní předpis.
16. Podle § 1 prováděcí vyhlášky je seznam druhů a typů zvláštních pomůcek určených mimo jiné t. z. p. osobám, na jejichž pořízení se poskytuje příspěvek na zvláštní pomůcku, uveden v příloze č. 1 k této vyhlášce.
17. Podle části II bodu 1 písm. c) a d) přílohy č. 1 k prováděcí vyhlášce jsou osobám se zdravotním postižením, konkrétně t. z. p. ve smyslu části I bodu 2 přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb., určeny mimo jiné zvláštní pomůcky: „*digitální zápisník pro z. p. s hlasovým výstupem nebo b. displejem*“ a „*speciální programové vybavení pro z. p.*“.
18. Podle § 9 odst. 14 zákona č. 329/2011 Sb. se při rozhodování o poskytnutí příspěvku na zvláštní pomůcku, která není uvedena v seznamu podle odstavce 13, posuzuje, zda je tato konkrétní zvláštní pomůcka z hlediska využití srovnatelná s druhy a typy zvláštních pomůcek uvedenými v seznamu podle odstavce 13.
19. Podle § 26 odst. 1 písm. b) zákona č. 329/2011 Sb. je žadatel o dávku povinen prokázat skutečnosti rozhodné pro nárok na dávku, její výši nebo výplatu.
20. Podle § 32 věty první zákona č. 329/2011 Sb. jsou státní orgány, obce a kraje a další fyzické a právnické osoby, s výjimkou příjemců dávek a osob společně posuzovaných, povinny

sdělit na vyzvu příslušného orgánu, který o dávce rozhoduje, bezodkladně a bezplatně údaje rozhodné pro nárok na dávku, její výši nebo výplatu.

21. Ze shora citovaných ustanovení vyplývá, že osoby n. mají nárok na vyplacení příspěvku na zvláštní pomůcku, která nemusí mít pouze povahu tzv. hardwaru (např. digitálního zápisníku, na nějž žalobce příspěvek v minulosti dle svých slov získal), ale může jít také o softwarové vybavení, které je prováděcí vyhláškou definováno slovy „*speciální programové vybavení pro z. p.*“. V dané věci přitom panuje mezi žalobcem a správními orgány spor o právní výklad tohoto ustanovení, v zásadě pak o to, zda takovým speciálním programovým vybavením může být i prostý upgrade určitého softwaru na vyšší (novější) verzi, popř. zda alespoň může být zvláštní pomůckou z hlediska využití se speciálním programovým vybavením srovnatelnou ve smyslu ustanovení § 9 odst. 14 zákona č. 329/2011 Sb.
22. Soud přitom dospěl k závěru, že žalovaný vyložil příslušná ustanovení zákona č. 329/2011 Sb. a prováděcí vyhlášky příliš restriktivním způsobem. Žalovaný, potažmo úřad práce, se měl tímto z větší části (nikoli však zcela) určitým právním pojmem zabývat a vyložit, za jakých podmínek software do této kategorie spadá, resp. je s ní srovnatelný, a kdy již naopak nárok na příspěvek nezakládá, a současně měl uvést i právní argumentaci, proč k takovému výkladu právního předpisu dospěl. Správní orgány obou stupňů v tomto směru přitom konstatovaly, že upgrade, resp. aktualizace programu není pořízením nového programu, a nesplňuje tudíž příslušné zákonné předpoklady pro přiznání příspěvku na pořízení zvláštní pomůcky. Podrobnější vysvětlení přijatého právního výkladu nad rámec odkazu na nedostatek novosti (patrně ve smyslu samostatnosti) programu v odůvodnění napadeného rozhodnutí nelze nalézt.
23. K tomu soud uvádí, že podle výše citovaného § 9 odst. 10 zákona č. 329/2011 Sb. se sice poskytuje příspěvek na zvláštní pomůcku v základním vybavení, nicméně toto vybavení musí uvedené osobě plně vyhovovat vzhledem k jejímu zdravotnímu postižení a současně splňovat podmínku nejmenší ekonomické náročnosti. Pokud žalobce disponuje starší verzí předmětné pomůcky – programu, která vzhledem k obvyklému cyklu obnovy a aktualizací počítačových komponentů včetně softwaru přestane plně vyhovovat, a neplní tak zcela svůj účel, nepochybně se již nejedná o „*vybavení plně vyhovující osobě vzhledem k jejímu zdravotnímu postižení*“. Byť lze s ohledem na předložený spisový materiál vycházet toliko z tvrzení žalobce, je zřejmé, že žalobce skutečně disponuje zvláštní pomůckou – speciálním programem ve verzi již z roku 2014. O příspěvek na upgrade programu žádal žalobce o čtyři roky později, je tudíž skutečně velmi pravděpodobné, že zvláštní pomůcka po této době již zastarala, což mohlo mít za následek podstatné snížení její funkčnosti pro uživatele – žalobce, a to především v důsledku potřeby zachování její kompatibility s průběžně se vyvíjejícím podpůrným softwarovým vybavením (operační program, internetové prohlížeče a technologie běžně užívané při tvorbě obvyklých internetových stránek, k jejichž čtení je program též určen). Je-li tomu tak, žalobce skutečně potřebuje nové programové vybavení, které by znovu zajistilo plnou funkčnost digitálního zápisníku, tak aby jej mohl využívat ke kompenzaci svého zdravotního postižení.
24. V kontextu zmíněného zákonného ustanovení ovšem dává smysl i žalobcova argumentace, že pořízení upgradu zvláštní pomůcky je ekonomicky výrazně úspornější při zachování

veškerých předností samostatně prodávané nové verze programu. Žalobce by v dané situaci mohl uplatnit nárok na příspěvek na novou instalaci programového vybavení nebo na příspěvek na programové vybavení umožňující zlepšení již kritériím zákona č. 329/2011 Sb. neodpovídajícího původního softwaru (tj. aktualizaci/upgrade programu). Pokud je cenová náročnost pořízení upgrade nižší než pořízení zcela nové instalace programu, je zjevné, že zákonný požadavek „nejmenší ekonomické náročnosti“ může splňovat jen upgrade. Žadatele v takové situaci proto nelze nutit k pořízení dražší nové instalace, neboť by to odporovalo § 9 odst. 10 zákona č. 329/2011 Sb., ale současně ani nelze odmítnout poskytnout příspěvek na upgrade nedostatečně funkčního původního programového vybavení, neboť tím by byl popřen tímtéž zákonným ustanovením založený nárok žadatele na (novou) dávku v situaci, kdy již postrádá pomůcku, která by mu s ohledem na jeho zdravotní postižení plně vyhovovala.

25. Ostatně ani z hlediska jazykového a faktického nemůže obstát implicitní úvaha žalovaného, že upgrade není speciálním programovým vybavením pro z. p., resp. že takovým programovým vybavením může být jen nově nainstalovaný program. Je třeba si uvědomit, že co do své funkčnosti není ani nově nainstalovaný program samostatně funkčním řešením, neboť i ten (až na vzácné výjimky) nemůže fungovat bez předinstalovaného operačního systému, různých ovladačů apod. Tedy i „nový“ program pro převod obrazového záznamu textu do hlasového výstupu by bylo možné označit za svého druhu upgrade dosavadního softwaru (doplňkové programové vybavení přidávající či zlepšující dosavadní funkce stávajícího programového vybavení) a logikou žalovaného by na něj nebylo možné přiznat příspěvek na zvláštní pomůcku. Stejně jako „nový“ program se instalací naváže na stávající programové vybavení určitého hardwaru, a tím jeho funkčnost zvýší, tak i upgrade představuje určité nové programové vybavení, které doplněním, opravami a úpravami původního programového vybavení hardwaru mění a zlepšuje jeho stávající funkce, a to včetně kompatibility původního softwaru s novějšími verzemi doprovodných programů. Rozdíl mezi upgradem a novou instalací programu tak není z hlediska jazykového vyjádření definice obsažené v prováděcí vyhlášce jakkoliv významný.
26. Podstatné je pouze to, zda žadatel o příspěvek na zvláštní pomůcku skutečně upgrade potřebuje, tj. zda bez něj již není jím využívané nebo pořizované zařízení schopno plně vyhovovat účelu, jemuž má sloužit. Přitom je třeba dodat, že pokud zákon hovoří o plném vyhovění, nemíří tím na vkus či subjektivní oblibu určitých funkcí ze strany žadatele, ale na objektivní potřebnost takového řešení z hlediska zdravotního stavu žadatele. Pro vznik nároku na příspěvek na zvláštní pomůcku v podobě aktualizace programového vybavení tudíž nestačí samotná skutečnost, že novější verze programu (upgrade na ni) je již dostupná, ale je třeba předtím zvážit, zda doplňující funkce a jejich vylepšení jsou potřebné z hlediska zdravotních obtíží konkrétního žadatele a zda je lze z hlediska podpory žadatele při překonávání jeho zdravotního postižení považovat za základní provedení pomůcky. Je-li potřebné funkce nadále schopny plnit program v původní verzi, byť s nižším (avšak z praktického hlediska akceptovatelným) komfortem, není důvodu na upgrade přispívat. Pokud však je aktualizace nezbytná k zachování podstatné části stávajících funkcí (jak v tomto případě tvrdí žalobce) nebo přináší funkce nové, které přinášejí pro uživatele s daným zdravotním postižením nezanedbatelné zvýšení dosavadní využitelnosti (ve smyslu odbourání nesnází, jimž dosud čelil v důsledku svého zdravotního handicapu), je

důvodné příspěvek na zvláštní pomůcku přiznat. V rámci posouzení využitelnosti stávajícího vybavení přitom nelze odhlížet ani od nezbytných funkčních provázaností programu na podmiňující programové vybavení. Byť by stávající programové vybavení mohlo být např. funkční při zachování původní verze operačního systému, internetového prohlížeče apod., bude možné po žadateli požadovat zachování staršího operačního systému jen v situaci, kdy takové řešení nebude významně ohrožovat např. bezpečnost použitého zařízení a žadatelových dat, neboť i tato otázka má nepochybně dopad na využitelnost stávající zvláštní pomůcky. Pokud již bezpečnost či jiná funkčnost zařízení a jeho programového vybavení bude vyžadovat aktualizaci souvisejícího programového vybavení, popř. hardwaru, a jeho následkem bude podstatné omezení funkčnosti speciálního programového vybavení pro z. p., bude namíste k žádosti přiznat žadateli příspěvek na zvláštní pomůcku v podobě aktualizace tohoto speciálního programového vybavení.

27. S ohledem na výše uvedené tak soud uzavírá, že žalovaný nepostupoval v souladu se zákonem č. 329/2011 Sb. a prováděcí vyhláškou, když toliko z důvodu, že upgrade programového vybavení není výslovně uveden v seznamu druhů a typů zvláštních pomůcek, a že zároveň dle jeho pohledu není novým programovým vybavením, žádosti žalobce nevyhověl, přičemž jej nevyhodnotil ani jako srovnatelný se zvláštní pomůckou v podobě „speciálního programového vybavení pro z. p.“. Napadené rozhodnutí je založeno na nesprávném právním posouzení, a proto jej soud podle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil jako nezákonné. Vzhledem k tomu, že shodnou vadou je stíženo i prvostupňové rozhodnutí, přistoupil soud podle § 78 odst. 3 s. ř. s. i k jeho zrušení.
28. I aktualizace stávajícího, ať běžného, nebo speciálního programového vybavení, může sama o sobě představovat „speciální programové vybavení pro z. p.“ ve smyslu odst. 1 písm. d) II. oddílu přílohy č. 1 k prováděcí vyhlášce, umožňuje-li v podstatné míře zachovat funkčnost stávajícího speciálního programového vybavení nebo stávající programové vybavení významně rozšiřuje o funkce snižující handicap žadatele vyvolaný jeho t. z. p. Právním názorem, který vyslovil soud v tomto rozsudku, jsou správní orgány dle § 78 odst. 5 s. ř. s. v dalším řízení vázány.
29. V navazujícím řízení proto bude na úřadu práce, aby znovu posoudil žádost žalobce v kontextu toho, že za shora naznačených podmínek lze žadateli přiznat příspěvek na zvláštní pomůcku i v případě upgradu stávající zvláštní pomůcky, zejména je-li již v důsledku běhu času jen omezeně využitelná. V tomto smyslu je podle § 26 odst. 1 písm. b) zákona č. 329/2011 Sb. na žalobci, aby prokázal, že stávající programové vybavení již v podstatné míře není schopno naplňovat funkce, které potřebuje s ohledem na své zdravotní postižení, nebo že naopak upgrade přináší funkce nové, poskytující z hlediska míry kompenzace jeho zdravotního postižení významnou přidanou hodnotu oproti programovému vybavení stávajícímu, i kdyby bylo stále plně funkční. Pokud by žalovaný nebyl dostatečně obeznámen s funkcí stávajícího programového vybavení a předmětného upgradu, bude třeba, aby doplnil dokazování a řádně zjistil v potřebném rozsahu skutkový stav. Za tímto účelem pak žalovaný v případě potřeby vyzve žalobce k doložení jím tvrzených skutečností, zejména ohledně (ne)kompatibility své verze pomůcky (programu) se svým hardwarovým a softwarovým vybavením, popř. technologií

běžně užívanou v rámci současného internetového provozu. Přitom však v souladu se základními zásadami správního řízení zohlední zdravotní omezení žalobce, a pokud si nevystačí s informacemi poskytnutými žalobcem, popř. informacemi dostupnými např. z internetových stránek, využije též možnosti zjistit rozhodné skutečnosti podle § 32 zákona č. 329/2011 Sb. dotazem na právnické a fyzické osoby, které takové pomůcky nabízejí a které mohou nejpřesněji popsat funkční vylepšení přinášené aktualizací stávajícího programového vybavení i cenové podmínky jeho pořízení, stejně jako otázky vzájemné kompatibility starších verzí programu s jinými aplikacemi. Nelze konečně ani přehlédnout skutečnost, že od doby podání žádosti se pravděpodobně dále posunul skutkový stav. Úřad práce by tudíž měl žalobci umožnit také změnu žádosti, jelikož v současnosti již patrně existuje novější aktualizace původního programového vybavení a mohly se změnit i cenové podmínky.

30. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalobci, který byl ve věci úspěšný, přiznal soud náhradu nákladů řízení v částce 99 Kč odpovídající vynaloženým nákladům na poštovné.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 16. prosince 2019

Mgr. Ing. Petr Šuránek, v. r.
samosoudce